

sikkert have anset det som sin kongelige Pligt at undersøge de sociale Forhold, der har drevet disse 9 Millioner Kvinder ud fra Hjemmene, og naar hun havde set, at det for de flestes Vedkommende var en Følge af den haarde Nødvendighed, vilde hun sikkert ikke have henvist dem til »det stille Arbejde i Hjemmet og Familien«.

„Ænder“.

For nogen Tid siden gik der gennem forskellige Dagblade en Meddelelse om, at det store Baltimore og Ohio Jernbaneselskab i Nordamerika havde besluttet at afskedige sine kvindelige Funktionærer og erstate dem med mandlige, »fordi Kvindernes Arbejdsevne og Arbejdsydelse havde vist sig Mændenes væsentlig underlegen«. I »Telegraftidende« (Medlemsblad for mandlige og kvindelige Telegrafister) tog en mandlig Telegrafist med denne Medde-

lelse som Udgangspunkt kraftig til Orde for, at Kvinderne burde udryddes af den danske Telegrafetat, men han blev naturligvis imødegaaet med gode Grunde af en kvindelig Kollega, som dog ikke rigtig vovede at drage Historien fra Amerika i Tvivl. De amerikanske Kvinders Afskedigelse paa Grund af Uduelighed har ogsaa i Tyskland gaaet sin Runde i Pressen og er bleven rigelig udnyttet af de Mænd, som ikke ønsker kvindelig Konkurrence paa Arbejdsmarkedet. Nu oplyser imidlertid »Zeitschrift für weibliche Angestellte«, at hele Historien er en »And«. Det paagældende Jernbaneselskab har paa direkte Forespørgsel erklæret, at Selskabet altid væsentlig har beskæftiget Mænd og kun haft en Del kvindelige Kontorfunktionærer, og at Selskabet ingen Anledning finder til at gøre Forandring i dette Forhold.

Kvinderne bør altid i saadanne Tilfælde gaa lige paa for at skaffe den virkelige Sammenhæng oplyst. Resultatet vil sikkert ofte blive som denne Gang, at faar man først »Anden« ved Vingeбенet, bliver der ikke en Fjer tilbage af den.

L. N.

Vor Agitationsuge for Kvindens politiske Valgret.

. Omtrent 60 Møder afholdt fra den 18. til den 25. September.

»Ugen er nu forbi«, skriver et Medlem til os, »den var vellykket og har været til større Nytte end mange maaske tænker sig. —

Naar man selv er overbevist om det retfærdige og naturlige i, at Kvinder faar Valgret, glemmer man let, at der endnu er en stor Hær af Modstandere, som skal overbevises og en endnu større Hær af ligegyldige, som skal vækkes. —

Det hænder ogsaa, navnlig nu, hvor alle Partier tilsyneladende er med os og Sejren synes vis — at man griber sig i at tænke: Vi behøver jo ikke at bekymre os stort om Modstandere og ligegyldige, — vi faar jo Valgretten enten de ønsker det eller ej, — deres Tilværelse kan forsaavidt være os ligegyldig, — vi kan bruge vor Tid og Kræfter bedre end til at agitere for en Sag, som ingen Agitation behøver. —

Deltager man i nogle af de Møder, der i en saadan Agitationsuge afholdes i ens Distrikt, faar man rigtig Indtryk af, hvor misforstaaet det vilde være, hvis Dansk Kvindesamfund lod saadanne Tanker fæste Rod og dermed slog sig til Ro.

Først og fremmest er det jo indlysende, at selv om Sejren er aldrig saa vis — jo flere vi er til med Forstaaelse at tage imod den jo bedre for det Arbejde, der følger i dens Spor. — Man ser ved Møderne en Ungdom og en Del Mænd, som ikke før søgte til dem, som ikke kender stort til Sagen og for hvem de ofte omtalte Modgrunde ikke er »gamle Traver«. — Disse nye Tilhørere skal belæres — vindes — og bibringes det Indtryk, at vi ikke med Udsigten til Sagens heldige Løsning er bleven overlegne overfor Modstandere og trætte af at tale vor Sag. —